

CHUNILAL GANDHI VIDYABHAVAN
SURAT.

Manuscripts Library

S.D.P. 13

Coll. No. 441

Title Rudra japa

CHUNILAL GANDHI VIDYABHAVAN, SURAT

Shastri Dinmanishankar Pustak-Bhandara

No.: 441 Subject: Puranic lit

Title: Rudra japa

Author: — Scribe: Pandya Mithakaramaji

Date of the work: — Date of the Ms.: VS. 8008

Place of the work: — Place of the Ms.: —

Size: 6" by 4" Extent: 45 fol.

Language: Sanskrit Script: Devanagari

Remarks: —

ॐ नमः शिवाय ॥ चान्चमनं
प्राणायामः ॥ अथेत्यादिप्रयोगः ॥ श्रीमहाहरी
त्यजेतिपेविनीयोगः ॥ उकारस्यप्रप्राह्विः प
मात्मादेवतादेवीगायत्रीछंदः ॥ उन्मूर्तिविशुद्धि
त्रोग्रिगयित्री ॥ त्रुवोजमदग्रिवशिरुष्टिक ॥
स्वः नरद्वजः सूर्योदितुष्टु ॥ उन्मूर्तिः उन्मूर्तिः

मघोस्वाः ॥ ४ ॥ उन्मूर्तिवतीरितिवातिहृन्मूर्तिः ॥ वि
श्वदेवादेवता ॥ अत्रुष्टुछंदः ॥ रु ॥ उन्मूर्तिव
तीः पारयंत्येतं छंदं चंतिवचोयथा ॥ अन्त्या
तं यमाकेतं यएवेदमिति अवतु ॥ ज्ञायाकेतं
उरुष्टु हं नारती अस्त्रवद्वनी ॥ संज्ञानानाम
इमातायएवेदमिति अवतु ॥ इदं स्तं किं वितं

पुत्रं नानुमेयं सरस्वती ॥ येन सूर्यमग्रे च यद्ये
नि मे रोदसी ज ते ॥ १ ॥ शं वो नृमिः शं व आपः शं
वो न वं नु म रुतः स्वकः ॥ शं वः प्रजा न्यः शं
मयं नु पापं शं वः पृथ्वी नृनि वषट् ॥ शं वः
इः शं ताता शं वो न वं नृष सो वि ताता ॥ शं वो
व स वो रु द्रा आदित्याः सहं नु शं वो मित्राव

रुणा वधि नाशं ॥ शं वो विष्टुः प्रजया सं राणो
नु स्वधं नृणु दिलो के अस्मिन् ॥ शं वो न व नु
नु व न स्य प स्यतिः शं वो न व द्वि प देशं च नु
॥ १ ॥ ॥ शुष स्वाग्ने अंगिरः का एवं मे ध्याति शि
मात्वा सोमं स्य बर्ह ॥ २ ॥ ता सोमधु मुत्र मः ॥
त्वामग्ने अंगिरै स्त म शो च स्वदेव वीत मः ॥ ३ ॥

शंतमाशंतमात्तिरतिहितिः शांतिः स्वस्तिम्
कुर्वतः॥ शंनः कनिकदद्वेवः पञ्चन्यो अतिवर्ष
त्वोषधयः प्रतिधायतां॥ शंनोद्यावाष्ट्रिचोशं
प्रजा न्यः शंनो अस्तु द्विपदेशं चतुषादे॥ ७॥ शं
नइंद्राग्निइति पंचदशस्य स्रक्तस्य॥ वसिष्ठ
ज्ञवि॥ विश्वेदेवादेवता॥ त्रिष्टुप् छंदः॥ रु०

शंनइंद्राग्नी तवतामवोतिः शंनइंद्रावरुणारात
रुध्या॥ शमिंद्रासोमास्तु मैविताय शंयोः शंनइंद्रा
शुषणाचाजसातौ॥ शंनो नगः शमुनः शंसो अ
स्तु शंनः पुरंधिः शमु संतु रायः॥ शंनः सत्यस्य
सुयमस्य शंसः शंनो अयमापुरुजातो अस्तु॥
शंनो धाता शमु धर्माणि अस्तु॥ शंन उरुचा त

वउस्वधा निग। शंरोदे सा हृती शंनो अदिः शं
नोदेवानां सुहवानि संतु ॥ शंनो अग्निर्गोति
रनीको अस्तु शंनो मित्रावरुणावश्चिनाशता
शंनः सुततां सुतानि संतु शंन इषि रो अ
तिवात्रुवार्तः ॥ शंनो द्यावापृथिवी पूर्वहितौ
शमंत रिहं शंनो अस्तु ॥ शंन उषधावनि

नोत वंतु शंनो रजसस्पतिरस्तु मिथुः ॥ ८ ॥ शंन
इंदो वसुनिर्देवा अस्तु शमादित्येति वरुणः
सुशंसः ॥ शंनो रुद्रो रुद्रः तिजतिषः शंनस्त
द्यावातिरिदृष्टो वु ॥ शंनः सोमो तव उषस
शंनः शंनो ग्रावाणः शसु संतु यज्ञाः ॥ शंनः स्व
रुणो मितयो न वंतु शंनः प्रस्वः शसुस्तवे

दिः॥शंनःसूर्यजित्कृत्ताउदेवुशंनश्चतस्रः
आदिशो नवंतु॥शंनःपर्वताध्रुवयो नवंतुशं
नःसिंधेवःशमुसंत्वापाः॥शंनोअदितित्व
उवतेतिःशंनो नवंतु मरुतःस्वर्का॥शंनो
विष्णुःशमुह्मपानोअस्तुशंनो नवित्रंशम्बु
वायुः॥शंनोदेवःसवितात्रायमाणःशंनो न

वंतुषसोवितातीः॥शंनःपञ्चयो नवतुपञ्चा
त्यःशंनःहेत्रस्थपतिरस्तुशंनुः॥१॥शंनोदे
वाविश्वदेवान्नवंतुशंसरस्वतीसहस्रीतिरस्तु
॥शमन्तिषाचःशमुगतिषाचःशन्नोदिव्याप
थिवाःशंनोअप्याः॥शंनःसत्यस्थपतयो न
वंतुशंनोअर्वतःसशमुसंत्वागावः॥शंनश्च

नवः सुभतः सुहस्ताः शनो नवत्रुपिनरो हवेष्टु ॥
शनो अत्र एकपादेवो अस्तु शनो हि बुध्वा १२ शं
समुद्रः ॥ शनो अपां नपात्ये रु रक्त शनः पृथिवी ६
नवत्रुदेवगोपा ॥ आदित्या रुद्रा वसवो भुवः
तदं ब्रह्मा क्रियमाणं नवीयः ॥ अष्टवेंतु नो देव्याः
पार्थिवी सो गोमाता उ न ये यज्ञिया सः ॥ ये दे

वानो यज्ञिया यज्ञियानो मनो यज्ञिना अमृता ज्ञत
ज्ञः ॥ ते नो रासंता मुरुगा यमश्च गृह्यं पातः स्वस्ति
तिः सदानः ॥ १० ॥ स्वस्ति नो मिमीता मिनिपंच
नस्थसूक्तस्य स्वस्त्यात्रेय ऊषिः ॥ विश्वे देवा
देवता ॥ अत्रुष्टु पृष्ठदः ॥ आधास्ति सो जलः ॥
अंत्ये दे अत्रुष्टु नो ॥ ११ ॥ उ स्वस्ति नो मिमी

तामश्चिनागाः स्वस्तिदेवदितिरनर्वणः॥ स्व
स्तिरूषाश्चसुरोदधावनः स्वस्तिधावाष्टयि
वीसुचेउना॥ स्वस्तयेवायुमुपबवाषडेसो
मंस्वस्तिचुवनस्थयस्पतिः॥ हृदस्पतिंसर्व
गणं स्वस्तये स्वस्तये आदित्यासोत्तवनः॥
विश्वेदेवानोश्चास्वस्तये वैश्वानरोवसुर

यिः स्वस्तये देवाश्च वं हृतवः स्वस्तये स्वस्तिनोरुदः
पाल्यं इसः॥ स्वस्तिमित्रावरुणास्वस्तिपथ्योरेव
ति॥ स्वस्तिनृदंश्चाग्निश्च स्वस्तिनो अदितेऽन्न
धि॥ स्वस्तिपंथ्यामवुचरेमस्त्यचिंदमसाविवा
उनुदं दनावनाजानुतासंगमेमादि॥ स्वस्त्य
नंतास्त्यमिष्टिनेमिमदं तं वायसं देवतानी

॥ असुरप्रमिंदसखं सुम सुहृदधशोनाव
मिधारुहेम ॥ चंडोमुचमांगिरसंगयंचस्त
स्त्यात्रेयं मनसा च ता ह्ये ॥ प्रयत्नपाणिः श
रणं प्रपद्ये स्वस्तिसंवाधे धृतयं नो अस्त ॥ ११
॥ स्वादिष्टयेति दश च स्थितस्तुक्तस्य सुधु
दाक्षिणः ॥ पवमान सोमो देवता ॥ गायत्रीं

दः ॥ रुद्र ॥ ॐ स्वादिष्टपामदिष्टया पवस्व सो
मधारया ॥ इन्द्राय पातके सुतः ॥ रुद्रो ह्यविश्व
चर्षणि रत्नियो निमयो इतं ॥ दुणा सधस्तुमा
सदनु ॥ वरिवोधात मोतव ॥ मंदिष्टो वृत्रह
तमः ॥ पषिगिधो मघो नां ॥ अथर्वमहनां
देवानां वीतिमं धसा ॥ अतिवाज सुतश्चक ॥

त्वामष्टाचरामसितदिदयं दिवेदिवे॥ इंदो
त्वेन त्राशसः॥ १४॥ पुनातितेपरिस्कृतं सोमं
सूर्यस्थिदुहिता॥ वारेण शश्वतातना॥ तमी १२
मएवीः समर्यत्राष्टुत्तुंतिपोषणोदश॥ स्व
सारः पार्येदिवि॥ तमीहिन्वंत्युबोधमं
तिवाक्करं हृति॥ विधात्रवारणं मधु॥ अ

त्ता३ममघ्रा॥ उत्तम्यीणंतिथेनवः शिष्टं॥ सोम
मिंद्रायपातवे॥ अस्थेदिंद्रोमहेष्ठाविद्यावृत्र
णिजिघ्रते॥ ह्युरेमघाचमंदते॥ १५॥ अग्नि
माल इतिनवचस्थसूक्तस्था॥ अग्निदेविता
॥ मधुर्छंदाश्रुषिः॥ गायत्रीछंदः॥ रु०॥ उ० अग्नि
मालेपुरोहितं यज्ञस्यदेवमृत्विजं॥ होतारं

रत्नधातमं॥ अग्निः पूर्वेतिर्ज्ञविनिश्यातृत
नैरुत॥ सदेवार्हवन्द्यति॥ अग्निना रयिमश्न
वत्पोषमेवदिवेदिवो॥ यशसंवीरवन्नमोऽग्नि
नेयं यज्ञमध्वैधरं विष्णुतः परिभूरसि॥ स इ
देषु गच्छति॥ अग्निर्होता कविक्रतुः सत्य
श्चित्रश्च वस्तमः॥ देवो देवेति रागमत॥ १३

यदंगदाश्रुषेत्वमग्ने तडं करिष्यसि॥ तवेन्नम
त्यमंगिरः॥ उपत्वाग्नेदिवेदिवो॥ दोषावस्त
र्द्ध्या वयं॥ नमोऽन्तरं त एमसि॥ राजन्तमध्वरा
णां गोपा गृतस्त्यदीर्घि॥ कर्धमानं स्वेदमे॥
सनः पिते वस्तुन वेऽग्ने स्तृपाय नोत्तव॥ स
च स्वानः स्वस्तयो॥ १४॥ येनेदमिति पंचवि

शतिर्भुविस्थसूक्तस्थशिवसंकल्पंकश्यपन्न
धिः॥ शिवो देवता॥ विष्णुश्छंदः॥ रुद्रः॥
येन दंष्ट्रं तं नुवनं न विषात्परिगृहीतममृ १४॥
तेन सर्वं॥ येन यज्ञस्तथा यते सप्त होता न मे
मनः॥ शिवसंकल्पमस्तु॥ येन कर्मणि य
सोमनी॥ पिणो यज्ञेन एवति विदधे पुधीराय॥

पदसुर्वेयं तु संतः प्रजानां न मे मनः शिवसंक
ल्पमस्तु॥ येन कर्मणि प्रतिरंति धीरा यतो वा
चामनसा तानि हंति॥ यस्या चित्तमनुत्तमं
निष्ठाणि नस्त मे मनः शिवसंकल्पमस्तु॥
यस्मिन्नुक्तः साम यज्ञं पियस्मिन् धिति तार
यना ना विवाराः॥ यस्मिन् शिबं सर्वमोतं प्रजा

नोत न्मे॥ यत्प्रज्ञानमुत्तमं तोहृतिश्च यज्ज्यो
तिरंतरमृते प्रजासु॥ यस्मान्न ज्ञेने किंच न
कर्म क्रियते तन्मे॥ १६॥ सुखं रश्मिरश्मि १५
निवृत्तं ननु ध्यात्वे नीयते नीद्यति वाजिन
इव हृत्पतिष्ठं गदजिरं यविष्ठं तन्मे॥ १७॥
यज्जायतो हूरसुदैति देवं तडु सुप्तस्युन

एवेति हूरंगमं ज्योतिषां ज्योतिरेकं तन्मे॥ १८॥
येनेदं सर्वं जगत्तो वृत्तं देवापि महतो जात
वेदाः॥ तदेवाग्निं तमसो ज्योतिरेकं तन्मे॥ १९॥
॥ येन द्यौरुप्रादृष्टिर्वाचां तरिर्हं यत्पर्वताः प्र
दिशो दिशश्च येनेदं जगद्वा तं प्रजानां तन्मे॥
॥ २०॥ येषं च पंचादशतं शतं च स हस्वंच नियु

तं न्यर्बुदं चातेयुं न चित्तेष्टका तं शरीरं तन्मे
क्त ॥ ११ ॥ ये मनो हृदयं ये च देवा ये दिव्याश्च
पोयस्तूर्यरश्मिः ये श्रोत्रं चक्षुषी संचरंतं तं
मेधा यद्विषुष्टं त्रिशतं शरीरं यज्ञस्य गुह्यं
नवनावमाद्यं ॥ दशं पंचविंशतं यमधस्थं तं
मे ॥ वेदाहमेतं पुरुषं महान्तमादित्यवर्णं

१६

तमसः पुरस्तात् तस्य योनिं परिपश्यंति धीरा
स्तन्मे ॥ अचिंतिं चाप्रमेयं च व्यक्ताय कप
रं च यत् ॥ स्तुतमास्तुतमतरंध्यानं तन्मे ॥
अस्ति विनाशयित्वा सर्वमिदं नास्ति पुनस्तथै
व धुष्टं ध्रुवं ॥ अस्ति नास्ति हितं मध्यमं पदं तन्मे
क्त ॥ १२ ॥ अस्ति नास्ति विपरीतोऽपवाशोऽस्ति ना

स्तिसर्वे वा इहं युसं॥ अस्ति नास्ति परा त्वरा य
त्परंतन्मे॥ परा त्वरा तरे पत्यत त्वरा चैव यत्
रांतत्परा त्वरा तरे ध्या नंतन्मे॥ परा त्वरा तरे १७
र अस्त त्वरा तरे त्वरा इति॥ तत्परा त्वरा तरे १८
नन्मे॥ गुणितुष्टि धने न ह्या पुषा च बुजे न
चा प्रजया पशुतिः पुष्कला धान्तन्मे॥ प्रयतः

प्रणो वीति त्वं परमं पुरुषोत्तमं॥ उकारं परमा
त्मानंतन्मे॥ २१॥ यो वै वेदादिषु गायत्री सव
ध्यापि मुह्ये रात्॥ यदि रुक्ते तथा दृश्यंतन्मे॥
यो वै वेदमज्ञा देवंपरमं पुरुषोत्तमं॥ यः सर्वं
यस्य चिन्मवंतिन्मे॥ यो सौ सवेषु वेदेषु पथ
नेत्यज इत्यरः॥ अकारो निगुणो ध्यात्वा त

कैलाशशिखरम्येराकरस्यकृतेष्टदेवता
सत्रतोदितितमे० ॥

मे०॥ कैलाशशिखरात्तासादिमवदिरिसंलि
ता॥ नालकंठंविनेत्रं चतमे०॥ आब्रह्मस्तं
पयंतं त्रैलोक्यं सचराचरं॥ उत्पादितं
गद्यातंतमे०॥ शिवसंकल्पसूक्तेनततो २८
देवार्तिदेवरः॥ ध्यायंतैरुदयेनित्यंतमे०
पश्यैमं शिवसंकल्पं सदा ध्यायंति ब्राह्म

णाः॥ तेषां मोहं गमिष्यंतितमे०॥ अंबकं य
जामदे सुगंधिं पुष्टिवर्धनं॥ उर्वारिकमिव
बंधनाभृत्यो मुंहीयमासृता ततमे०॥ २९
उसस्त्रिशिर्षेतिषोडशचस्यसूक्तस्यना
रायणश्रुतिः॥ पुरुषो देवता॥ अत्रुष्टु
छंदः॥ अत्र्यात्रिष्टुष्टु॥ रुद्रपी०॥ उस्त्रि

शोषपुरुषः स इत्साहः स इत्सपाव॥ स
नृमिंश्चिन्तोष्टृत्वाऽत्यतिष्ठदृशांशुजं॥
पुरुषएवेदं सर्वं यद्वृतं यच्च तव्यं॥ उताम् २५
तत्त्वस्थेशानो यद्वेनातिरोदति एतावान
स्यमहिमातोऽप्यायंश्च पुरुषः॥ पादोऽस्य वि
द्या नृतानि त्रिपादस्यामृतं दिवि॥ त्रिपाद

द्विउहैर्पुरुषः पादोऽस्येष्टा न वत्सुनः॥ ततो
विष्वक् कामशाशनानशनेऽति॥ तस्मा
द्विराजं जायत विराजोऽधिपुरुषः॥ स जा
तोऽत्यति च तपश्चाद्भूमिमथोपुः॥ २३
यत्पुरुषेण इविषा देवा यश्च मत्तवत॥ वसे
तोऽस्या सा दान्यं याम्भुधः शरद्विः॥

तं यं सं बर्हिषिषौ ह सु रुषं जातमयतः ॥ ते
न देवाश्च ये जंतसाध्याश्च यश्च यो ॥ तस्मा
द्यज्ञासर्वकृतः सं नृतं एष दाज्यं ॥ पशूना २०
श्च केवायव्या नारण्या नृम्याश्च यो ॥ तस्मा
द्यज्ञासर्वकृतश्चः सामानि जज्ञिरे ॥ छे
दोऽसि जज्ञिरे तस्माद्यजुस्तस्माद्भजायत ॥

तस्माद्वाचं जायंत ये केचो तया दंतः ॥ गा
वोऽजज्ञिरे तस्मात्तस्माज्जाताश्च जावयः ॥
२४ ॥ यत्सु रुषं व्यदधुः कतिधा व्यकल्पयन्
मुखं किमस्य कौबारुका ऊरुपादा उच्य
ते ॥ ब्राह्मणोऽस्य मुखमासीद्गूरुराज्यः
रुतः ॥ ऊरु तदस्य यद्वैश्यः पशूनां शूद्राश्च

जायत॥ चंद्रमामनसो जातश्च होः सूर्यो
अजायत॥ मुखादिंदशाग्रिश्च प्राणाद
पुरजायत॥ नात्या आसीदंतर्हि हंशः २१
ह्येषोः समवत्तति॥ पद्मां नृमिर्दिशः
ओत्रात्रथा लोकांश्च कल्पयत्तु सप्तास्या
सन्परिधयः त्रिः सप्तसमिधः त्रताः॥ दे

वायश्च संतन्वाना अवध्नुरुषं पशुं॥ यज्ञेन
यश्च मर्यं जंत देवास्तानि धर्माणि प्रथमां न्या
सं त्राते इनाकं माहिमानः स चंतयत्रैवैसी
ध्याः संति देवाः॥ २२॥ अहं रुद्रेति रित्यष्ट
र्चस्य स्रक् स्यावागां नृणां च विः॥ आत्मा
देवता विष्टुष्टु छंदः॥ द्वितीया जगती॥ रु

अइं रुद्रेतिर्वसुनिश्चराम्यइमादित्यैरुत
विश्वदेवैः॥ अइं मित्रावरुणो तावितम्यइ
मिंद्राग्नी अइमश्विनोता॥ अइंसोममाइ २२
नसांविनम्यइं त्वष्टारमुतपूषणं तर्गा॥
अइं रक्षामिद्विणं इविष्मते सुधाव्ये
यजमानाय सुचते॥ अइं राक्षी संगमनी

वस्त्रं नोचिकि उषी प्रथमायुश्चिपानां॥ तां मा
देवावदधुः पुरुषान् रुष्णित्रां नृणां विशयंतो
मया सो अन्नमश्नियो विपश्यन्ति यः प्राणिति
यइं शृणोत्क्रं॥ अमंतवो मांत उपोहियंति
क्रुधिकंत अद्विंतं वदामि॥ अइमेव स्वयं
मिदं वदामि जुष्टं देवेति रुतमाहुषेति॥ यं

कामयेतंतमुग्रंरुणोमितं ब्रह्माणंतमृषितं
सुमेधां॥२६॥ अइं रुद्राय धनुरातनो मिषम
द्विषेशरवेइंतवाउ॥ अइं जनाय समदंल
णोम्यइंधावापृथिवीत्राविवेश॥ अइं सु
वेपितरमस्यमूर्धनिमयोरप्रतः संमुद्र
ततोवितिष्ठे च वनात्रुविश्वोनामृंशोवभ्राण

पसृशामि॥ अइं मेववातइवप्रवाभ्यारत्तमाणा
च वनात्रिविद्या॥ परोदिवोपरएनापृथिव्येता
वतीमहिनासंबन्धवा॥२७॥ नतमित्यष्टवस्य
स्रक्तस्य॥ शौजषकुज्जमतवडिषावामदेवो
वाऽइं मुग्वात्तषयः॥ विद्देवादेवता॥ उप
रिष्टाहृतीष्ठेदः॥ अंत्याविष्टुशरुणाउनि

तमं डो न डुरितं देवा सो अहमर्थं स जोष सो
ममर्थमा मित्रो नयंति वरुणो अति द्विषः ॥
ताद्विषयं वरुणो मडु वरुणो मित्रार्थमिनु ॥ येना २४
निरं ड सोयं पाय च मर्थमिति द्विषः ॥ ते नूनं
नो यमूतये वरुणो मित्रो अर्थमा ॥ नयिष्ठा
उ नो नेषणि पविष्ठा उ नः पर्वण्यति द्विषः ॥

युष्माकं शर्म लिपि वेत्या म सुप्रणीत योति द्विषः ॥
द्विषा सो अति मिथो वरुणो मित्रो अर्थमा ॥
ययं विश्वं परिपाथ वरुणो मित्रो अर्थमा ॥ उ
यं मरुद्भिरुदं वरुणो मयि स्वस्तयेति द्विषः ॥
नेता रज्जु पुणतिरो वरुणो अति विश्वानि ड
रिताराजानश्च वरुणो नमति द्विषः ॥ शुनम
स्मन्यमूतये वरुणो ॥ शर्मयं च सप्रयश्च
द्विषा सोयदा मडु अति द्विषः ॥ यथा इत्यहं सो

२५

५०॥कुञ्जः शिशिनो दृष्टो न नीमो घना
घनः हो न एष्य षणिनां। संकंदनो निमिष
एकवारः शतं सेनां जयसाकमिदं॥ सं
कंदनेना निमिषेण जिह्नुना युक्ता रेणुश्च
वनेन धुक्षुना। तदिदं एजयत तस्य ध्वं यु
धोन रश्नु इस्तेन दृष्टा॥ स इषु इस्तेः सति

वंगिनिर्वशी संसृष्टा सपुथ इंदो गणेना सं
सृष्टा जिहो मपा बाहुश दुरि आधना प्रमि
इति तिरस्ता ॥ बहस्पते परिदीयारथेन २६
रहो इमित्रा अपबाधमानः ॥ पुतंजं मे
नाप्रमेणो पुधान यत्र स्माक मेध्य विनार
थानां ॥ बलविज्ञायः स्थविरः प्रवीरः स

॥ इत्थान्वाजी सइमान उयः ॥ अतिवीर अति
सत्यास इजानैत्र मिंदुरथ मातिष्ठ गो विना
गोत्र निदंगो विद्वज्ज बाहुं नयंत मज्ज
मृणंत मोजसा ॥ इमं सज्जाना अत्रुवीर यधु
मिंद सखायो अत्रु संरतध्वं ॥ २७ ॥ अतिगो
त्राणि सइसा गा इमानो इयो वीर शतम

पुतिं५॥ इन्द्रावनः वेतनावाजापुथो३स्मा
कुंसेनात्रकत्रप्रयुक्तु॥ इन्द्रासांनेताष्ट
इत्यतिदहिणा यज्ञः पुरएत्रसोमः॥ दे २७
वसेनानामत्तिनंजतीनांजयंतीनांमरु
तोयंत्वयो॥ इन्द्राष्टवृष्टोवरुणस्वराशश्चा
दित्यानांमरुतांशर्द्धत्रयो॥ मशमनसांउ

वनचुवानांघोषोदेवानांजयतामुदस्थाना
उद्वयमघवन्नायुधासुशैलानांमामका
नांमनांसि॥ उद्वज्जिनांवाजिनांसुद
यानांनयतांयंउयोषाः॥ अस्माकमिन्द्रः
रुनेषुधुनेषुस्माकंयाद्ववस्तानयंउ॥ अ
स्माकंवीराउत्ररितवन्त्वस्माउदेवाअवता

३ मा

इवेष्टु॥ अमीषां चित्रं प्रतिलो नयेती गृहाणां
गान्यघे परे हि॥ अतिप्रेदि निर्दिह सुशो
कैरंधेना मित्रास्तमसचंतां॥ प्रेता नयना २६
नरुइंद्रो वः शर्मय छत्र॥ उग्रावः संवृत्ता
इवो न धृष्ट्या यथा सथा॥ असौ यासेनाम
रुतः परेषाम् ज्येति न च न सा स्पृहमाना॥ ते

गृह्णतु तमसापवते न यथा मीषामचो अर्ये
नमानातु॥ अंधा अमित्रा न वताशीषणि
अइय इवातेषां वि अग्निदेग्धा नामिंद्रो
इं च वरं वरे॥ ३०॥ विवाह इदिति च चरु
चस्य स्रक्तस्य विवाहो यज्ञे विः॥ सूर्यो
देवता॥ जगती छंदः॥ अस्तारपंक्त्यंतां॥ रुण

विन्नापुइत्तुपिबत्तसोऽम्यंमध्यापुर्द्धधयुज
 पतावविद्धतं॥वातग्रतोयोअतिरहति
 त्मनाप्रजापुपोषुपुरुधाविराजति॥वि २४
 विन्नापुइत्तुत्तंवाजसातमंधर्मदिवो
 धरुणेसत्यमर्षितां॥अमित्राशहृत्राश
 हस्फुइतमंज्योतिजज्ञिअसुरासपत्न

हाइहंयेहंज्योतिषांज्योतिरुत्तमंविद्यजिह्ननिजु
 च्यतेवुइत्तु॥विद्युत्त्राश्रामोमाइसूयोद्विशउरुष
 प्रयेसइत्तुजोअचुतं॥विन्नाजंज्योतिषास्वरे
 गछोरोचनंदिवअयेनेमाविद्याबुवनान्यात्ता
 विद्यकर्मणाविद्यदेवावता॥३१॥उत्तुपतेबुवा
 पतेत्तुतानापतेमइतोत्तुस्यतेमृजनोद्विपदे
 बुवनपतेत्तुनपतेत्तु

देवपशवेमृज्जनश्च द्विपदश्च त्रुष्यश्च

वचत्रुष्यश्च पशुयोस्मान्नेष्टियंचवयंदिशो
ल ७ रौपोरोसिंशायोधिनामेनतस्यनेधत्रुर्ह
यंमनश्चवश्चुर्विसिगतिंत्वातथावेदनम
तिञ्चत्तसोमस्त्वावत्रुमामाहिंसीः॥यावत्
एपतयतोवृकौजंनपताविवा॥मशदेवस्य
पुत्रात्यांनवशर्वात्यांनमः॥कडुद्रायेतिन

वचस्यसूक्तस्यकण्वश्चविः॥रुद्रोदेवतागाव
त्रीछंदः॥तृतीयामेवावरुणीचञ्चत्यसृचः
सोम्यः॥सामदेवत्यः॥ञ्चत्यात्रुष्टु॥रु०॥
३२॥उंकडुद्रायप्रचेतसेमा॥लुहमायनव्यसे
॥वोचेमशंतमंरुदेव॥यथानोअदितिःकरि
त्यश्चेत्तन्योयथागवे॥यथेतोकायरुद्रियं॥

यथा नो मित्रो वरुणो यथा रुद्रश्चिकेतति ॥
यथा विश्वे सजोषसः ॥ गायपतिर्मधपतिरु
दं जलाषतेषु जं ॥ तच्छंयोः सुम्रमामदे ॥ य
सु कइव सूर्योदिरस्यमिव रोचते ॥ अष्टौ दि ३२
वानां कसुः ॥ ३३ ॥ शंनः करत्यवति सुगं मेषा
यमेषो ॥ हृ न्यो नारि न्योगवे ॥ अस्मे सोमश्चि

यमघिन्धि इशतस्य नृणां ॥ मडिचवस्तु वि
नृणां ॥ मानः सोमपरिबाधो मारातयो जुहुते
ता ॥ आनइंदो वाजे तज ॥ यास्ते प्रजा अमृतस्य
परिस्मिंधामं नृतस्य ॥ मूर्धना ना सोमवेन
आनृषंतीः सोमवेदः ॥ ३४ ॥ इमारुदायेन
कादशचस्थस्तुक्तस्य कुसुमस्य ॥ रुद्रो हव

वता॥ जगती छंदः॥ अंत्ये द्वे त्रिष्टुतो॥ रु०॥
स्मारुदाय तव सेकपदिनि॥ रुयदी राय प्रता
रामदे मतीः॥ यथाशम सद्धिपदे च चष्यदे
विद्यं पुष्टं ग्रामे अस्मिन्ननाचुरं॥ मृलानो ३२
रुद्रो तनो मयस्तु धि रुयदी राय नमसा वि
धेमते॥ यछं च योश्च मवराये मे पिता तदृष्य

मनवरुद्र प्रणीतिषु॥ अश्यामते सुमतिं देवय
ज्यया रुयदी रस्य नवरुद्र मीढुः॥ सुम्राय वि
दिशो अस्माकमाचरा रिष्टवी रा नुद्रवामतेड
कि॥ लेषं वयं रुद्रं यज्ञसाधं वक्तुं कविर्मवसे
निद्रुयामदे॥ आरे अस्मदेव्यं देलो अस्मत्तु
सुमनिद्रयमस्याचणी मदे॥ दिवो वराडमस

पंकपादिनैवेष्टं रूपं नमसा निरूपयामहे ॥ इत्ये
 विवृष्टेषु सैजावायीणि शर्म विर्म उर्दि
 स्म त्वं य सता ॥ ३५ ॥ इदं पित्रे मरुता मुच्यते ३२
 वचः स्वादोः स्वादी योरुद्राय वरुनं ॥ रास्वा
 चनो अमृतमं त्र नोजनं त्मनेनो कायुतन
 याय मृज ॥ मानो मुहंत मुतमानो अर्त्तकं
 मान उहंत मुतमान उहंत ॥ मानो वधीः

पितरं मोत मातरं मानः प्रियास्तु नोरुद्ररीरि
 षः ॥ मानस्तोकेतनये मान आयो मानो गो
 धुमानो अर्धेषु रीरिषः ॥ वीरान्मा रुद्रता नो
 पितो वधी इविष्मंतः सदमित्वा इवामहे ॥
 उपतेस्तोमान्यशुपा इवाकरं रास्वापितरं
 मतां सुममस्मो ॥ नडाहिते सुमति मृत्तिय

तमाथावयमवदन्नेवृणा महे॥ आयेते गो
 घमुतप्ररुषघ्नं हयक्षीरसुधमस्मेते अस्त
 ॥ मृलाचनोअधिचक्रुदिदेवाधाचनः श
 मयिछद्विबर्हिः॥ अवाचामनमोअस्याः
 अवस्यवः शृणोतु नोइवेंरुदोमरुत्वान्
 ॥ तत्रोमिन्नोवरुणोमामइतामदिति सिं
 धुः एथिवी उत शोः॥ ३६॥ आतेपितरि

३४

तिपंचदशचिस्थस्त्रुक्स्त्रुक्समरुषिः॥ रुद्रोदे
 वता॥ विदुर्गुणंदः॥ रुषा॥ उअतेपितर्मरुतांसु
 त्रमेतुमानः सूर्यस्थसंदृशोयुयोथः॥ अति
 नोवीरोअर्बुतिहमेतप्रजायेमदिरुद्रप्रजाति
 त्वादन्नेता रुद्रशंतमेतिः शतंहिमा आशा यसे
 षमेतिः॥ अस्मद्देवोवितरं व्यां डोव्यमीवाशा

तयस्वाविष्टः॥ अथो जातस्य रुद्राया
सितवसमस्तवसो वज्रबाहो॥ पविणिः
रमं हंसः स्वस्ति विश्वा अनातारपसो यु
योधि॥ मात्वा रुद्रकुक्षामानमोतिमिदु ३५
हुतीष्टनमासरुती॥ उन्नोवीरं अर्पय
नेषु जेति निषक्तमंत्वातिषमांशुणोमि॥

इवीमनिर्वनेयो इविर्तिरवसोमेनारुद्रं
शिषीय॥ रुद्रः सुइवोमानो अस्थेव कः
सुशिषीरधन्मनाय॥ ३३॥ उन्मामं मंदव
षुनोम रुत्वां त्वहीयसावयसानाधमानो
घृण॥ वद्यायामरपा आशाया विवासे रं रुद्र
स्य सुम्रं॥ कश्चिन्ने रुद्रमृताया कुइति यो

अतिनेषजो जलावः॥ अपन्नत्रिपसोदे
वत्यानीनु मावृषतचरुमीयाः॥ प्रबन्ध
वेष्टनायश्चिताचेमशेममैशेखुष्टिमा
रयामि॥ नमस्त्याकल्मजाकिनंनमोतिष्ठ
णामसित्वेषंरुद्रस्यनाम॥ स्थिरेतिरंगैः
पुरुषपञ्चोबन्कः शुकेतिः पि पिशोइ

३६

रण्येः॥ ईशानादस्यनुवनस्यचरेनवाउयो
षडुपादसुयी॥ अद्विन्नर्षितायकानिधन्या
ईनिष्कंयजतंविश्वरूपं॥ अद्विदंदयसे
विश्वमन्त्रंनवाउमीयो रुद्रत्वहस्ति॥ ३६
क्तद्विक्ततंगर्भसदंयुवानंमृगंनत्ताममुप
इत्तुमुया॥ मृजाज्जरित्रेरुद्रस्तवानोऽन्येन

रहेवेः॥ ईशानादस्य बुवं नस्यं नृरे नचां उं यो
षे॥ अस्मिन्निवपं तु सेना॥ कुमारश्चित्त
रुवं देमानं प्रति नानामरुदोपयंतो॥ नृरे ह
तारं सत्यतिगृणीषेत्कृतस्त्वं तेषु जारास्य ३३
स्मे॥ यावो तेषु जामरुतः शुचीन्याशंत
माहृषणो यामयो जु॥ यानिमचुरवृणी
तापितानन्ताशंच योश्च रुद्रस्य वारिमा॥ प

रिणो देवी रुद्रस्य वृज्याः परित्वेषस्य दुर्मति
मंडा गान्॥ अवस्ति रामघ वंस्तु चषम
हृत्तोकाय तनयाय मृज्ज॥ एकौ बन्धो वृष न
चेकितान यथा देव नरुणा येन हंसो॥ इव
नक्रं त्रोरुद्र बोधि वृद्रुद्र देम विदये सु
वीराः॥ ३४॥ इमारुद्रायति चतुर्लक्षस्य सु

कस्यवसिष्ठः ॥ रुद्रदेवता ॥ आद्यात्ति
त्वो जगत्पोंऽत्याविष्टुष्ट ॥ रु० ॥ उद्मा रुद्र
यास्ति रथन्वने गिरः ॥ छिषेय वेदे वायं स्वध
वने ॥ अषा ल्हाय स इमानाय वेधसेति ३८
मायुधाय नरताष्टुणो नः ॥ स हि ह्ये
ण ह्यस्य जन्मनः ॥ साम्राज्ये न दिव्यस्य
चेतति ॥ अवं न वंती रूप नो दु रश्चरानमी

वो रुद्रास्तु नो नव ॥ यातो दिक् र वस्तु ह्यदिव
स्परि ह्यया चरति परि मा वृणक्तु नः ॥ स इ
त्वं ते स्वपि वा त ते घमा मानस्तो केषु तन
येषु रीरिषः ॥ मानो वधी रुद्रा राह माते
श्मपसितो डी ॥ तितस्थ ॥ आनो न ज वसि
धि जी वशं से पूयं पात स्वस्तितिः सदानः ॥

४०॥ सोमो रुद्र इति च उरु चित्यस्य स्रक्तस्य न
रस्रजस्रविः॥ सोमो रुद्रो देवता॥ विदुषः
छंदः॥ ५०॥ उं सोमो रुद्राधारयेथा मसु
परिप्रवामि हयोरमस्तु वं उ॥ दमे दमे सस्र
रत्वादधानाशं नो नृतं द्विपदेशं च उष्य
दे॥ सोमो रुद्रा विदुः इतं विष्टुची समीवाया
नोगयमा विवश॥ आरे बाधेयां निर्जति

पराचैरस्मे न दामौ अवसाति सं उ॥ सोमो
रुद्रा युवमेतां न्यस्मे विद्यात नृषु तेषजानि
धत्ता॥ अवस्यतं मुंचतं यत्रो अस्ति त नृषु व
हं न मे नो अस्मत्॥ तिग्मा युधौ तिग्मदे
नो सुशेवौ सोमो रुद्रा विदुः सुमृजतं न वा
धनो मुंचतं वरुणस्य पाशाङ्गो पायतं न सु

मनस्यमाना॥४१॥अराबोधेतिद्युनःशेषः
विः॥अग्निदेविता॥गायत्रंछंदः॥४२॥उंज
राबोधतद्विद्विद्विशेविशेयाज्ञियायस्तो
मंरुद्रायदृशीकं॥नमोमहृद्रुद्रयेषादे ४०
वीदेवताद्युनःशेषस्त्रिष्टुप्॥४३॥उंनमो
महृद्रुद्रोनमोअर्त्तिकनमोयुव नोन
मन्त्राशिनेत्यः॥यजामहेवाच्यदिशुकुवा
ता

ममाज्यायसःशंसमावृत्तिदेवाः॥जातवे
दसइतिमरीचिकश्चपञ्चविः॥जातवेदाग्नि
देविता॥त्रिष्टुप्छंदः॥४४॥उंजातवेदसे
द्युनवामसोममरातीयतोनिहंशतिवेदः
सनःपर्वदितिदुगाणिविद्यानावेवसिधुं
हितात्यग्निः॥४५॥रुद्राणामितिऊभसइंद्रोमग

ती॥ रु॥ उ॥ रुद्राणामेति प्रदिशा विचक्षणो रुद्रो
नियेषितव्रतेष्टुज्ययः॥ इदं मनीषाश्च न्य
यति श्रुतं मरुत्वं तं सखाय इवामहे॥ प्र
कृपांतामिति कन्दोवाचिष्टे दवास्त्रिष्टुष्टु॥ ४१
रु॥ प्रवृः पातं रघुमन्युवोऽधो यज्ञं रुद्राय
माजुषे नरधो॥ दिवोऽस्तोष्य सुरस्यवीर
रिषु ध्ये मरुतो रोहस्योः॥ आवोराज्ञानमिति

वामदेवो रुद्रो देवतास्त्रिष्टुष्टु॥ रु॥ आवोरा
ज्ञानमध्वरस्य रुद्रोऽज्ञां सत्यं यज्ञं रोहस्योः॥
अग्निं पुरातनयि नो रचित्रादिरं एष रूपम
वसेन्न एधं॥ कश्चिच्छासिति द्वे रुचे वामदे
वस्त्रिष्टुष्टुवाग्निः॥ रु॥ कश्चिच्छासुवृधसानो
अग्रे कश्चाय प्रतववसेन्न ते यो॥ परिजनेना

सत्यायुहेब्रवः कदमेरुशायनृषे॥ कथामडे
पुष्टिं नरायणुष्टे कडुशाय सुमखाय विष्टे॥
कदिल्वउरुगायायरेतोब्रवः कदमेशर
वेष्टेत्ये॥ कथामडइति तौमोचिर्विष्टिदे
वास्त्रिष्टुष्टे॥ रु॥ उं कथामडेरुदियायब्रवा
मकशायेर्विकिनुषे तगाय॥ आपउक्षीरु
तनोवंउद्योर्वनागिरयाष्टुष्टे केशाः॥ तमुष्टुष्टे

ति नौ मोरुद्विष्टुः॥ उत मुष्टुद्विष्टुः॥ त्विष्टुः
 सुधनायो विष्टुः स्य च यति नेषजस्य॥ यत्त्वा
 महे सौ मनसाय रुदं न मोति देवि मस्तु रं दुव
 स्या॥ रुदस्य य इति नरदाजो मरुतास्त्रिष्टुः
 रु॥ रुदस्य ये मा लुषः संति पुत्रायां श्रोत्रदा
 धृविर्निरधो॥ विदेहि माता महे मदीषा से त्वमिः
 पुर्वनस्य मितरं गीर्जिरीती रुदं दिवा वृद्धया रुद्रमक्रो॥
 दृरुतं दृष्टुमजरं सुषुम्नं मृधं घुवे मकु विनोषि॥ जः॥

सुन्वे३गत्तुसाधात॥ अस्मेरुदेतिकाएवोदे
 वदेवत्यास्त्रिष्टुपु॥ उ३स्मेरुदामेहनाप
 रतासोचु३इत्येत्तरक्तोसजोषा॥ यःश
 सतेस्तुवृत्तधापिपञ्चइ३येछाअस्मा
 ३वंबुदेवाः॥ यंबकमितिवासिष्टज्ञपिः
 मत्कंजयमहारुद्रोदेवता॥ ३उष्टुष्टुष्टु
 रु॥ उ३यंबकंयजामइ३सुगंधिपुष्टिवर्द्धनो

83

उ३वर्हिकमिचबंधनामृत्योर्मुह्ययमामृतात॥
 उ३कारस्यब्रह्माज्ञपिः॥ परमात्मादेवतादेवी
 गायत्रीछंदः॥ उ३नूविश्यामित्रीगिगायत्रीउ
 वोजमदग्निवधिरुष्टुपु॥ स्वत्तरदाजःरु
 योत्रुष्टुपु॥ उ३नूः उ३वः उ३स्वः उ३नूः उ३वः
 स्वः नमवित्रुविश्यामित्रः सवितागायत्री॥

उतशवित्रुवरिण्ये॥त॥ॐ आपोहिष्ठेतिनवच
स्यसूक्तस्यसिंधुर्वापः॥आपोगायत्री॥
पंचमावर्दमाना॥सप्तमाप्रतिष्ठा॥अंत्येष्टे
बुधुतौ॥रु॥आपो॥कुवे॥तमुष्टवाम
यमितितिरश्चींशेखुष्टु॥रु॥ॐ तमुष्ट
सि॥अतंचेत्यधमर्वाणांतावष्टुत्रेष्टुष्टु
ॐ अतंच॥स्वा॥शंवत्यइतिवसिष्ठेति

४४॥

वेदेवाबुष्टु॥ॐ शवतीः पा०हे॥शंनइंद्रा
ग्राइति॥वसिष्ठेविश्वेदेवाबुष्टु॥रु॥
शंनइंद्राग्राः॥न॥स्वस्तिनोमिमातामिति
५ स्वस्त्यात्रेयोविश्वेदेवोदेवताबुष्टुवाष्टु
स्तिस्वोऽग्नगत्योऽत्येष्टुबुधुतौ॥रु॥ॐ स्व
स्तिनो॥स्तु॥स्वादिष्टया॥१० मधुच्छंदा॥

ॐ
पवमानसोमोगायत्री॥ रु॥ उ॥ स्वादिष्ट
ते॥ श्रीरुद्रपी॥ श्रीमृत्कंसयमहाष्ट
श्रीयतोऽस्तु॥ इति श्रीरुद्रपसमाप्त
श्रीरुद्र॥ अनेन वचु॥ कल्याणमस्तु॥
सर्वशुभं॥ आशास्तु नवदि॥ दीने वारु
नो॥ लि० दे० गुमी० करणजी॥ श्रीचार्पण
स्तु॥ श्रीशिवधर्मनोऽस्तु॥ श्री॥ ठ॥ श्री